

117.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 grudnia 1925 r.

w sprawie opłat stemplowych od poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych w kasach państwowych.

Na mocy art. 20 ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych (Dz. U. R. P. № 92 poz. 676) oraz art. 20 i 33 dekretu № 446 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej z dnia 27 grudnia 1921 r. w przedmiocie podatku stemplowego (Dz. Urz. T. K. Rz. z r. 1922 № 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty stemplowe od poświadczeń odbioru (pokwitowań) sum pieniężnych lub papierów wartościowych, podejmowanych w kasach państwowych na podstawie asygnacji (zleceń wypłaty) władz, urzędów i instytucyj, mają być uiszczane wyłącznie znaczkami stemplowymi.

§ 2. Władze, urzędy i instytucje asygnujące, winny obliczyć wysokość opłaty stemplowej, należnej od poświadczenia odbioru (pokwitowania) sumy asygnowanej i uwidocznic ją na asygnacji i talonie względnie zleceniu wypłaty ponad tekstem przez umieszczenie następującej klauzuli: „Opłatę od pokwitowania w kwocie: zł gr. należy uiszczyć znaczkami stemplowymi na asygnacji (zleceniu wypłaty)”.

Gdy opłata stemplowa od pokwitowania nie należy się (np. w przypadkach, przewidzianych w art. 14 ustawy z dnia 28 października 1921 r., Dz. U. R. P. № 92 poz. 676, w art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1924, Dz. U. R. P. № 73 poz. 720, w art. 2 dekretu № 446 z dnia 27 grudnia 1921 r., Dz. Urz. T. Kom. Rz. L. Śr. z r. 1922 № 1, w § 2 lit. d. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 2 lutego 1925 r., Dz. U. R. P. № 16 poz. 109) należy zamieścić na asygnacji i talonie względnie zleceniu wypłaty adnotację, usprawiedliwiającą brak obliczania opłaty w danym przypadku.

§ 3. Kasa państwowa winna przed dokonaniem wypłaty zażądać od strony dostarczenia znaczków stemplowych wartości, odpowiadającej wysokości opłaty stemplowej i znaczki te naklejone na asygnacji (zleceniu wypłaty) skasować przez odcisnięcie pieczęci urzędowej lub specjalnego kasownika (X) w ten sposób, aby część odcisku pozostała na znaczku, a część na otaczającym go papierze lub na sąsiednim znaczku.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w czternaście dni po ogłoszeniu; ma ono zastosowanie do asygnacji (zleceń wypłaty), wystawionych po tym dniu i obowiązuje na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego.

Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie Mi-

nistra Skarbu z dnia 22 grudnia 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od poświadczeń odbioru, zamieszczanych na asygnacjach władz i urzędów państwowych (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 3 poz. 15).

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

118.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 lutego 1926 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1925 r. o odszkodowaniu dla urzędników i robotników przedsiębiorstw spirytusowych, którzy z powodu wprowadzenia monopolu spirytusowego stracili zajęcie.

Na mocy art. 3 ust. 4 i art. 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym w brzmieniu ogłoszonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. № 102, poz. 720) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 11 rozporządzenia z dnia 31 października 1925 r. o odszkodowaniu dla urzędników i robotników przedsiębiorstw spirytusowych, którzy z powodu wprowadzenia monopolu spirytusowego stracili zajęcie (Dz. U. R. P. № 117, poz. 841) otrzymuje brzmienie następujące:

„Dane wymienione w § 10 pod literami c do g winny być poparte dowodami pisemnymi wykazującymi prawdziwość szczegółów zawartych w podaniu. Te dowody mają być dołączone bądź w oryginale bądź w odpisie poświadczonym urzędowo”.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

119.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 stycznia 1926 r.

o pierwszych wyborach do rady izby lekarskiej wileńsko-nowogródzkiej.

Na podstawie art. 13, 15, 16, 17, 18 i 19 ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. o ustroju i zakresie działania izb lekarskich (Dz. U. R. P. № 105, poz. 763), tudzież § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Pierwsze wybory do rady izby lekarskiej wileńsko-nowogródzkiej, utworzonej rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 129, poz. 931), odbędą się z zastosowaniem przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 25 lipca 1922 roku o pierwszych wyborach do rad izb lekarskich (Dz. U. R. P. № 70, poz. 628).